

Yüksek Ölçekli Paralel Atomistik Bilgisayar Simülasyonu: Yüzey-Iyon Çarpışması

Murat ATIS
Fizik Bölümü
Kırıkkale Üniversitesi
atis@siber.cankaya.edu.tr

Cem ÖZDOĞAN
Bilgisayar Mühendisliği
Bölümü
Çankaya Üniversitesi
ozdogan@cankaya.edu.tr

Ziya B. GÜVENÇ
Elektronik ve Haberleşme
Mühendisliği Bölümü
Çankaya Üniversitesi
guvenc@cankaya.edu.tr

ÖZET

Bu çalışmada, Ar iyonu – Ni yüzeyi çarpışmasını simüle eden bilgisayar programı paralelleştirildi. Sistemdeki atomlar tamamen bilgisayarlara paylaştırıldı. Paralel kodda bilgisayarlar arasında bilgi transferi için geçen sürenin minimum ve atom sayısının artmasına rağmen sabit bir değerde tutulması, işlem süresinin ise en az ve atom sayısı ile düzgün orantılı hale getirilmesi amaçlandı. Bunun için her bilgisayarın yalnız ihtiyacı olduğu kadar bilgiyi, o bilginin bulunduğu bilgisayardan alması sağlandı. Ayrıca atomların sadece kendi komşuluk mesafesindeki diğer atomlarla etkileşimlerinin hesabi yapıldı. Bunun sonucu olarak seri kodun ulaşabileceği en yüksek atom sayısı 190 bin ve bu sayıda tek bir zaman adiminin gerçekleştirilmesi için geçen süre 79.3 saniye iken, aynı sayıdaki fiziksel yapı için tek bir zaman adımı 2 makineli paralel sistemimizde ≈ 32 saniye, 8 makineli sistem için ≈ 8 saniye süreye düşmüştür. Paralel kod 8 bilgisayar ile 1.5 milyon atom sayılı sistemleri (tek bir zaman adimini 61.6 saniyede tamamlayacak şekilde) çalışabilmektedir. Ayrıca bilgi transferi için harcanan zamanın her atom ve bilgisayar sayısı için sabit olması sağlandığından dolayı, paralel kodun 8 PC'ye kadar işlem süresindeki kazancının devam ettiği ve işlem süresinin atom sayısı ile yaklaşık lineer olduğu görüldü. Bilgisayarlar arasında bilgi alışverişini sağlamak için "Paralel Virtual Machine" (PVM) programı kullanıldı. Kullanılan paralelleştirme yöntemi Single Instruction Multiple Data (SIMD) yapısındadır. Program Pointer destekli Fortran77 dilinde yazıldı ve derlendi. Böylece derleme ve çalışma aşamalarındaki sınırlamalardan büyük ölçüde kurtulundu. Ayrıca hafızanın dinamik kullanılması sağlanmıştır. Paralel kod, herbiri PIII 1GHz işlemcili, 256MB RAM'a sahip, 100Mbit/sec (fast) ethernetli, Linux (Slackware 2.2.19 kernel) kurulu 8 PC'lik dağıtık sistemli, birbirlerine switcher ile bağlı bizim tarafımızdan kurulan bir cluster üzerinde test edildi.

1. GİRİŞ

Teorik ve deneysel gelişmelerin yanında, bilgisayar dünyasındaki gelişmeler, birçok araştırmanın bilgisayar ortamında simülasyonlarla yapılması yolunu açmış, bilgisayar simülasyonlarına dayalı hesaplama yöntemleri gelişmiştir. Ayrıca deney ve teorinin yeterli olmadığı durumlarda bilgisayar benzetiminden faydalanmak kaçınılmaz hale gelmiştir.

Fizik alanında da, mikroyapıdaki olayların ve özelliklerin simülasyon tekniği ile incelenmesi önemli bir adım olmuştur. Atomlar arasındaki etkileşimleri modellemek için çok hassas kuantum mekaniksel hesaplama yöntemlerinden, daha basit yarı deneysel yöntemlere kadar birçok hesaplama yöntemi geliştirilmiştir. Fiziksel bir sistemin, bilgisayar ortamında benzetimi onun küçük bir modelidir. Bu sisteme en yakın benzetimi elde edebilmek için, sistem gerçek sistemin makroskobik özelliklerini yansıtacak kadar büyük olmalı ve simülasyon zamanı fiziksel özellikleri gözleyebilecek kadar uzun olmalıdır. Bunu sağlamak için limitler, sistem büyüklüğü için 10^4 ile 10^6 atom arası, simülasyon süresi için 10^{-12} ile 10^{-3} saniye aralığıdır. Bilgisayar dünyasının hızlı gelişimi bile bu ihtiyacı karşılayacak seviyeye henüz ulaşamamıştır. Bu yolda, yardımcı olabilecek yöntemlerden biriside paralelleştirme'dir. Parallelleştirme, birkaç bilgisayarın, bir problemi paylaşarak aynı anda çözmeleri isidir. Bunun için incelen fiziksel sistem bilgisayarlara paylaştırılır ve gerekli yerlerde bilgi transferi ile problemi birlikte çözmeleri sağlanır. Bilgisayarlar arasındaki veri transferini sağlamak için "Paralel Virtual Machine" (PVM) ve "Message Passing Interface" (MPI) en çok kullanılan iki yöntemdir. Fiyat/verim oranı düşük, yüksek performanslı bir paralel laboratuvar için, dağıtık sistemli Linux işletim sistemi kurulu aynı özelliklere sahip birkaç bilgisayardan oluşmuş bir paralel bilgisayar laboratuvarı uygun bir seçimdir.

En uygun paralelleştirme, en az hafıza kullanımı ve bilgi transferi zamanı ile programın en hızlı sonuç vereceği algoritmayı sağlayarak elde edilir. Çalıştığımız sistem için iki farklı paralelleştirme yönteminden bahsedilebilir. Birincisi, bütün verilerin her bilgisayarda bulunduğu, sadece yapılacak işlerin

paylastirildigi yöntemdir (Atomic Decomposition). Bu yöntemde seri kodu paralelleştirmek kolaydır ve işlem zamanından kazanç sağlar. fakat hafıza kullanımı iyi değildir ve veri transferi için geçen süre nisbeten daha fazladır. İkinci yöntem, sistemin tamamen bilgisayarlara bölündüğü yöntemdir (Domain Decomposition). Uygulaması zordur, fakat hem işlem zamanı hem de hafıza kullanımından kazanç sağlar. Bütün bilgi transfer edilmediğinden iletişim zamanı fazla değildir [2].

2. MOLEKÜLER DİNAMİK ADIM

Bu çalışmada, bir Ar iyonunun Ni kati cisminin yüzeyine çarpması simüle edildi. Ni kati cisim hedef yüzeyi $z=0$ 'da bulunmak üzere, z-ekseni boyunca (46x46 atomluk) atom düzlemlerinden oluşmaktadır. Ni kati cisminin en alt atom tabakası, cismin dikdörtgenler prizması olan şeklini, çarpışma sırasında koruması için sabit tutuldu. Ar iyonu bir başlangıç yüksekliğinden, $z=0$ 'daki Ni yüzeyine bir başlangıç kinetik enerjisiyle gönderilmektedir. Çarpışma sonrası Ar iyonu ile Ni atomlarının durumları incelenmektedir. 400 farklı çarpışma ile bütün yüzey ihtimaliyetlerinin taranması sağlanmıştır. Atomlar arasındaki etkileşimlerin hesabı için, Daw ve Baskes [1] tarafından bulunan "Embedded Atom Model" (EAM) metodu kullanıldı. Moleküler dinamik adımlar Haming'in Tahmin et Düzelt algoritmasıyla işletirildi. Herbir Moleküler dinamik simülasyon zaman adımı, yüzde 0.001'lik enerji korunumunu sağlayacak şekilde, 45×10^{-16} saniye olarak ayarlandı.

2.1. Seri Moleküler Dinamik Adım

Seri kod Pointer desteği ile minimum ve dinamik hafıza kullanımı gözönünde bulundurularak optimize edildi. Bu şartlar altında seri kodun maksimum 190 bin atomlu sistemi çalışabildiği görüldü. Bu seviyedeki işlemlerin çok uzun sürmesi ve daha yüksek atom sayılı sistemleri çalıştırmak için programın paralelleştirilmesi gereği görüldü.

2.2. Paralel Moleküler Dinamik adım

Seri koda simüle edilen sistem, tüm paralel bilgisayarlara paylastırılarak kod paralelleştirildi. Her bilgisayarın yalnız kendi atom bilgisini buldurması ve dizi boyutlarının buna göre açılması sağlandı. İşlem zamanından kazanç sağlamak için, iki döngüden oluşan (Sekil-1) ve işlem sayısının atom sayısının karesine bağlı komsuluk hesabı ($O(N_{atom}^2)$), üç döngüden oluşan (Sekil-2) ve işlem sayısı atom sayısı ile doğru orantılı değişen komsuluk hesabı kullanıldı ($O(N_{atom})$) ($N_{atom} = \text{Tabaka Sayısı} * \text{Tabakadaki Atom Sayısı}$ olmak üzere). Bunun için, her atomun yalnız, kendi bulunduğu atom tabakasındaki atomlarla ve etkileşim mesafesindeki komşu atom tabakalarındaki atomlarla

etkileşebileceği gözetildi. Geriye kalan atom bilgisi, komsuluk hesabında kullanılmadı, bilgisayarlar arasında transfer edilmedi ve hafızada tutulmadı. Gerekli atom bilgisi için, yalnız uygun bilgisayarlarla haberleşerek alındı. Böylece gereksiz iletişimden kaçınıldı.

```

DO I=1,ATOM SAYISI
...
DO J=1,ATOM SAYISI
...
ENDDO
...
ENDDO

```

Sekil-1. İki öngülü komsuluk hesabı.

```

DO I=1, TABAKA SAYISI
...
DO J=1, TABAKADAKI ATOM SAYISI
...
DO K=ETKİLESME MESAFESİNDE
BULUNAN TABAKALARDAKI
ATOM SAYISI
...
ENDDO
...
ENDDO
...
ENDDO

```

Sekil-2. Üç döngülü komsuluk hesabı.

3. SONUÇ VE TARTISMA

Paralel kod, Linux işletim sistemi kurulu, PVM (Paralel Virtual Machine) kütüphane fonksiyonlarını kullanan, birbirlerine fast ethernet (100Mbit/s) ve switcher ile bağlı, dağıtık sistemli, 8 adet Pentium-III 1000MHz işlemcili PC'lerden oluşan, bizim tarafımızdan kurulan bir paralel bilgisayar laboratuvarında test edildi. Paralel ve seri kodun hızlanma ve verim değerleri Tablo-1 ve Tablo-2'de verildi. Hızlanma değeri $Hızlanma = T_{seri} / T_{paralel}$ şeklinde seri ve paralel kodun işlem sürelerinin (T_{seri} ve $T_{paralel}$) orantılanması ile bulundu. Verim ise $Verim = Hızlanma / (\text{İşlemci say.})$ şeklinde bulundu. Tablolardan görüldüğü gibi, en yüksek Hızlanma değeri 9.25 olarak görüldü. Bu hızlanma değeri $46 \times 46 \times 152$ (herbir tabakada 46×46 atom ve 152 tabaka için 160816 atom) için 8 işlemci ile elde edildi. En yüksek verim değeri ise, 1.38 olarak

belirlendi. Bu verim $46 \times 46 \times 36$ (38088 atom) için 6 işlemci kullanılarak elde edildi.

Tablo-1. Farklı atom ve işlemci sayıları için paralel kodun hızlanması.

Atom sayısı	2	3	4	5	6	7	8
10580	2,02	-	-	-	-	-	-
21160	2,28	2,77	2,37	-	-	-	-
38088	2,45	3,40	4,65	5,72	8,28	5,13	-
69828	2,53	3,89	4,45	5,46	6,51	7,00	8,25
80408	2,38	3,53	4,16	5,66	6,14	5,72	7,00
101568	2,45	3,63	4,63	5,52	5,68	6,64	7,96
110032	2,48	3,52	4,63	5,27	6,79	6,34	8,91
131192	2,49	3,62	4,79	5,46	6,76	6,56	8,09
150236	2,43	3,82	4,58	5,05	6,71	7,69	7,94
169280	2,57	3,70	4,97	6,20	6,78	7,23	8,52
190440	2,55	3,68	4,74	5,51	6,83	7,70	9,12

Tablo-2. Farklı atom ve işlemci sayıları için paralel kodun verimi.

Atom sayısı	2	3	4	5	6	7	8
10580	1,01	-	-	-	-	-	-
21160	1,14	0,92	0,59	-	-	-	-
38088	1,23	1,13	1,16	1,14	1,38	0,73	-
69828	1,26	1,30	1,11	1,09	1,09	1,00	1,03
80408	1,19	1,18	1,04	1,13	1,02	0,82	0,88
101568	1,23	1,21	1,16	1,10	0,95	0,95	0,99
110032	1,24	1,17	1,16	1,05	1,13	0,91	1,11
131192	1,25	1,21	1,20	1,09	1,13	0,94	1,01
150236	1,22	1,27	1,15	1,01	1,12	1,10	0,99
169280	1,28	1,23	1,24	1,24	1,13	1,03	1,07
190440	1,28	1,23	1,19	1,10	1,14	1,10	1,14

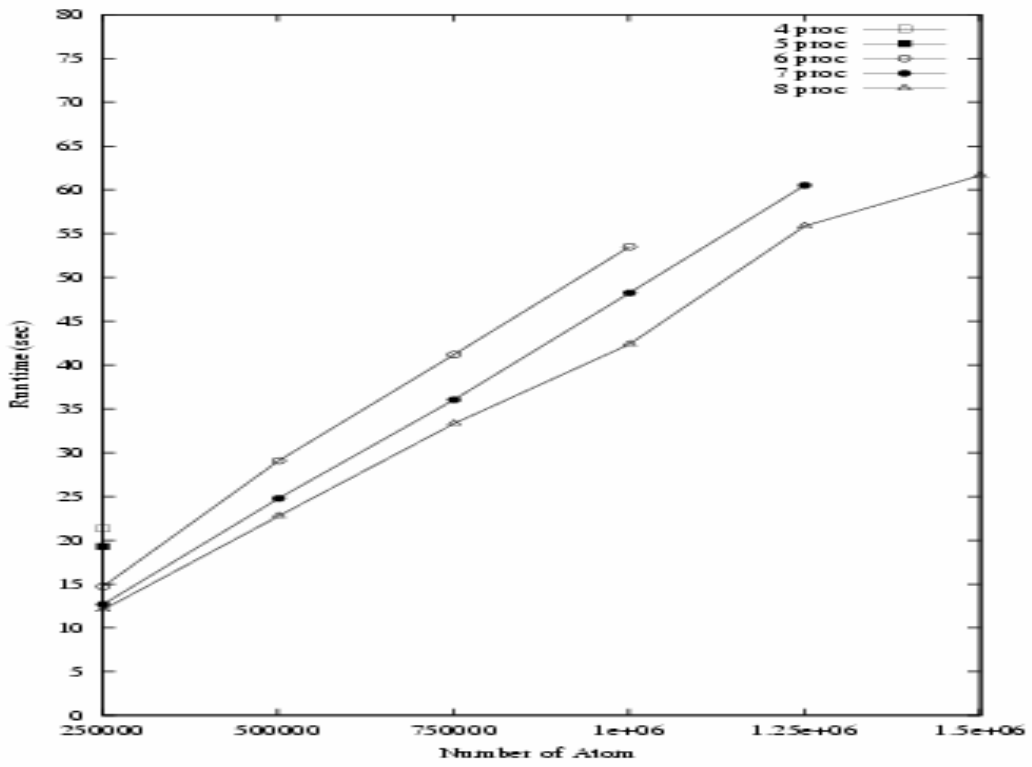
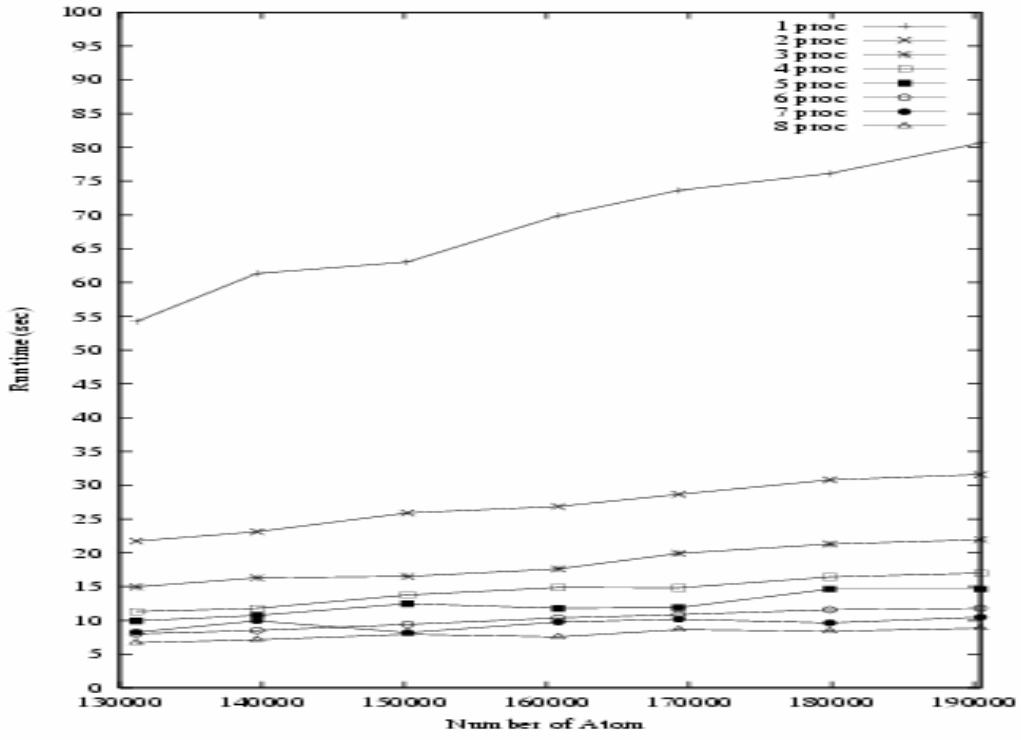
Yukarıda verilen formüllerden anlaşılabileceği gibi, hızlanma için elde edilebilecek en yüksek değer sistemdeki bilgisayar sayısı ve verim için 1 olması gerekmektedir. Ama bizim verdiğimiz tablolarda

görülen durum, bu teorik değerlerden daha yüksek bir davranış göstermektedir. Bunun sebebi optimize edilmiş olan seri koddaki komsuluk hesabı yapan kısımların paralel kodla aynı yapıda olmasına rağmen tüm atom sayısı üzerinden hesapların tek makinede yapılmasıdır. Seri kodun paralelleştirilmesi bilgisayar üzerine düşen atom sayısını önemli ölçüde azaltması hızlanma ve verim kavramlarındaki bu yüksek değerlerin sebebidir.

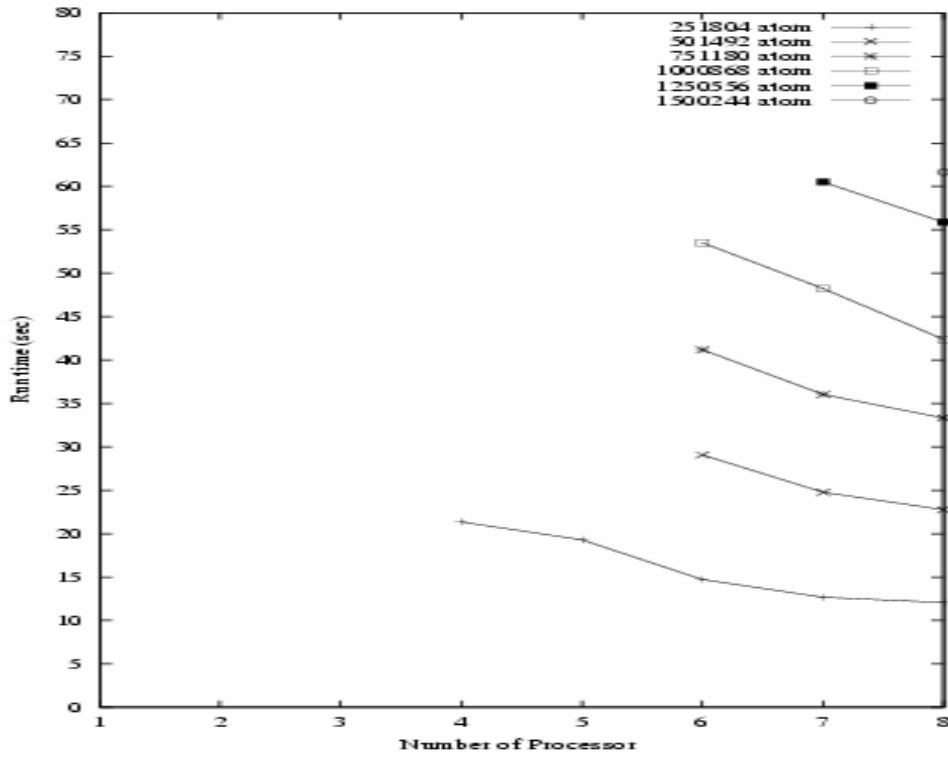
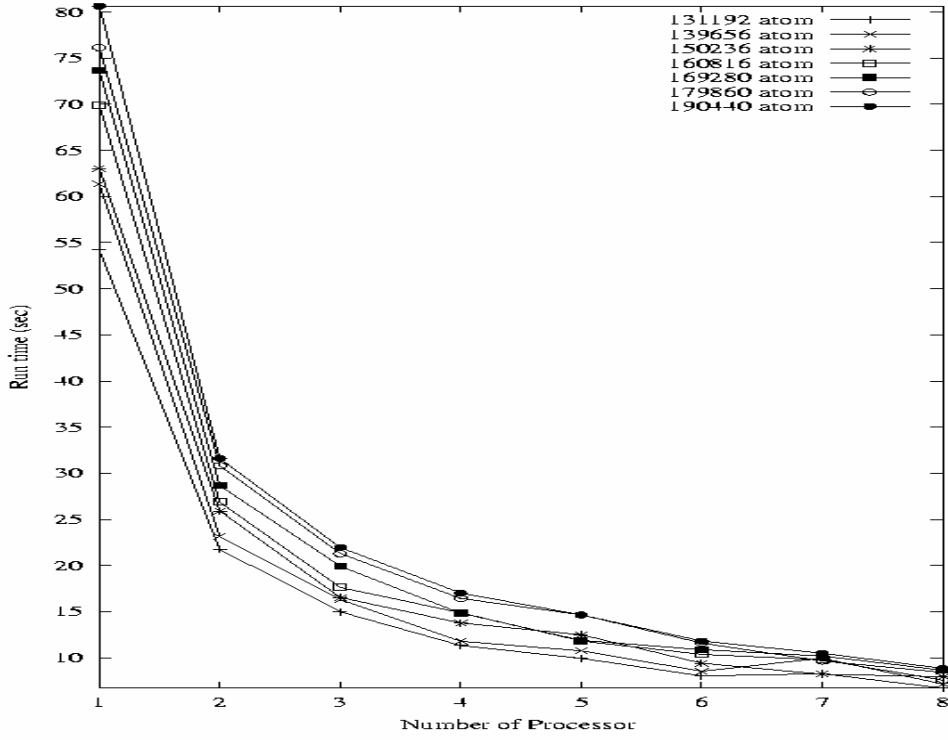
Farklı işlemci sayıları için, sistemin atom sayısının artması ile paralel kodun işlem süresinin değişimi grafik halinde verildi (Şekil-3). Üç döngüli komsuluk hesabının kullanılmasından dolayı işlem süresinin atom sayısı ile lineer değişimi beklenmekteydi. Şekilde işlem süresinin atom sayısı ile doğru orantılı değişimi görülmektedir.

Algoritmanın, her bilgisayarın yalnız ihtiyacı olduğu kadar bilgiyi, yalnız gerekli bilgisayarla haberleşerek alacak şekilde kurulduğundan, işlemci sayısının artmasına rağmen işlem süresinden kazancın devam ettiği görülmüştür (Şekil-4). Ayrıca, transfer edilen atom bilgisinin ölçüsü etkileşim mesafesi olduğundan ve etkileşim mesafesi sabit olduğundan, iletişim zamanının sabit olması beklenmekteydi. Her bilgisayarın, iletişim süresinin ortalamasının sabit olduğu görülmüştür (Şekil-5).

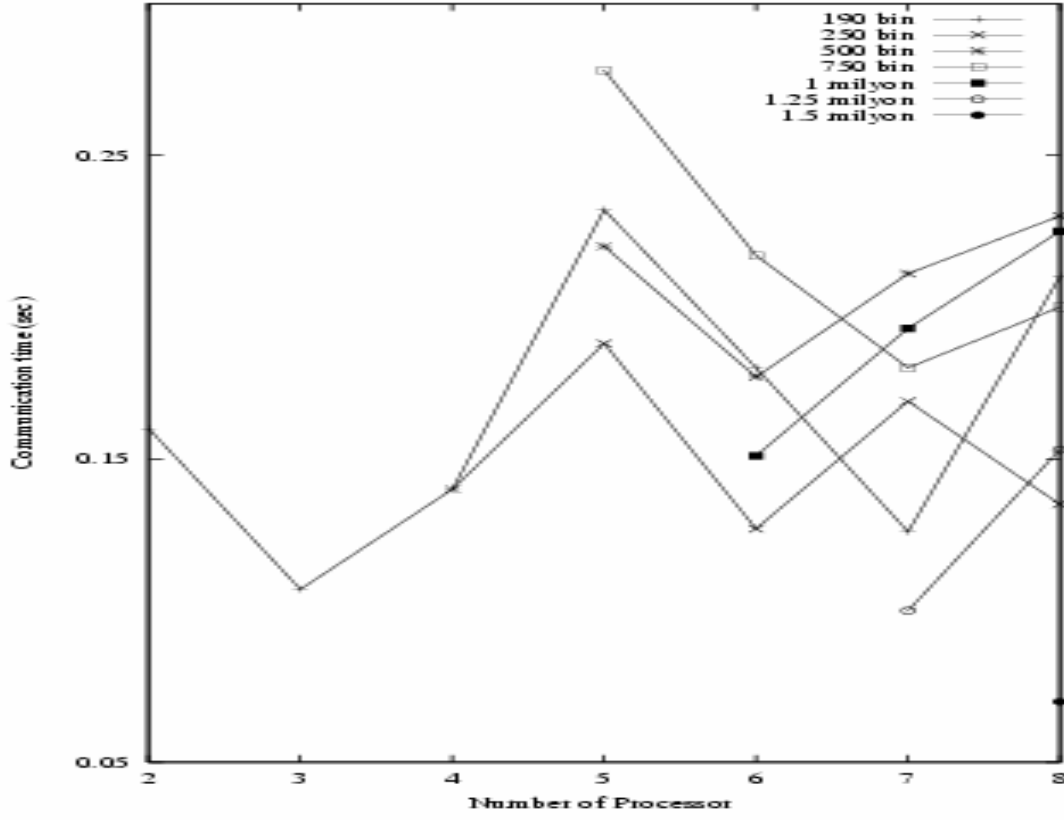
Bu çalışmada kullanılan paralelleştirme yöntemi, kullanılan komsuluk sayma sistemi ile gayet başarılı bir paralelleştirme yöntemi olarak alınabilir. Bu yöntem sayesinde, işlem süresinin atom sayısı ile doğru orantılı değişimi ve sabit iletişim zamanı elde edilmiştir. Bunu yaparken hafızaya ve işlemciye ek sayılabilecek bir yük olmaması da bir avantajıdır. Yaptığımız çalışmada geldiğimiz nokta olan 1.5 milyon atom sayısı elde hazır bulunan bilgisayar sistemlerinin donanım sınırlamasıdır. Paralel çalışmalarda sisteme eklenen her yeni makinenin kazanç getirmesi ama bir sınır değerinde artık kazanç değil kayıp getirmesi beklenir. Ama elde edilen sonuçlar bu sınırlamanın aşıldığını ve oldukça büyük sistemleri kısa sayılabilecek sürede inceleyebileceğimizi göstermektedir.

Sekil-3. Farkli işlemci sayıları için İşlem süresinin atom sayısına bağlı değişimi.

Sekil-4. Farkli atom sayilari için işlem zamaninin işlemci sayısına göre degisimi.

Sekil-5. Farkli atom ve işlemci sayilari için, bilgisayarlar arasında veri transferi süresi.

4. KAYNAKLAR

[1] Daw, M.S. and M.I Baskes,, “Semiempirical Quantum Mechanical Calculation of Hydrogen Embrittlement in Metals “,*Phys. Rev. Lett.*, 50, 1983, pp.1285

[2] Özdoğan, C., G. Dereli ve T. Çagin, “O(N) paralel tight binding molecular dynamic simulation of carbon nanotubes”, *Computer Phys. Comm.*, 148, 2002, pp188-205.